

DOMSTOLENS DOM

7. marts 1995 *

I sag C-68/93,

angående en anmodning, som House of Lords i medfør af protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Fiona Shevill,

Ixora Trading Inc.,

Chequepoint SARL,

Chequepoint International Ltd

mod

Presse Alliance SA,

* Processprog: engelsk.

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 5, nr. 3, i ovennævnte konvention af 27. september 1968 (EFT 1978 L 304, s. 17), som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse (EFT L 304, s. 1, og — den ændrede tekst — s. 77) og ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleske Republiks tiltrædelse (EFT L 388, s. 1),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene F.A. Schockweiler (refererende dommer), P.J.G. Kapteyn og C. Gulmann samt dommerne G.F. Mancini, C.N. Kakouris, J.C. Moitinho de Almeida, J.L. Murray, D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet og G. Hirsch,

generaladvokat: M. Darmon, derefter P. Léger
justitssekretær: fuldmægtig Lynn Hewlett,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

- Fiona Shevill, Ixora Trading Inc., Chequepoint SARL og Chequepoint International Ltd ved solicitor-firmaet P. Carter-Ruck & Partners ved Barrister H. M. Boggis-Rolfe
- Presse Alliance SA ved solicitor-firmaet D. J. Freeman & Co. ved M. Tugendhat, QC
- Det Forenede Kongerige ved J. D. Colahan, Treasury Solicitor's Department, som befuldmægtiget, bistået af Barrister M. A. Briggs
- Kongeriget Spanien ved Director General de Coordinación e Institucional Comunitaria A. J. Navarro González og Abogado del Estado M. Bravo-Ferrer Delgado som befuldmægtigede

— den franske regering ved secrétaire adjoint principal des affaires étrangères H. Renie, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved N. Khan, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet (Sjette Afdeling) den 21. april 1994 er afgivet mundtlige indlæg af Fiona Shevill, Ixora Trading Inc., Chequepoint SARL og Chequepoint International Ltd ved H. M. Boggis-Rolfe, af Presse Alliance SA ved M. Tugendhat, af Det Forenede Kongerige ved S. Braviner, Treasury Solicitor's Department, som befuldmægtiget, bistået af Barrister A. Briggs, af den tyske regering ved Ministerialrat J. Pirrung, Forbundsjustitsministeriet, som befuldmægtiget, af Kongeriget Spanien ved M. Bravo-Ferrer Delgado og af Kommissionen ved N. Khan,

efter at generaladvokat M. Darmon har fremsat forslag til afgørelse for Sjette Afdeling den 14. juli 1994,

på grundlag af Sjette Afdelings afgørelse af 5. oktober 1994 om at henvise sagen til Domstolen,

på grundlag af kendelse af 10. oktober 1994 om genåbning af den mundtlige forhandling,

efter at der i retsmødet den 22. november 1994 er afgivet mundtlige indlæg af Fiona Shevill, Ixora Trading Inc., Chequepoint SARL og Chequepoint International Ltd ved H. M. Boggis-Rolfe, af Presse Alliance SA ved M. Tugendhat, af Det Forenede Kongerige ved S. Braviner, bistået af A. Briggs, af den tyske regering ved

dommer Klippstein som befuldmægtiget, af Kongeriget Spanien ved M. Bravo-Ferrer Delgado og af Kommissionen ved N. Khan,

og efter at generaladvokat P. Léger har fremsat forslag til afgørelse den 10. januar 1995,

afsagt følgende

Dom

- 1 Ved kendelse af 1. marts 1993 indgået til Domstolen den 15. marts 1993 har House of Lords i medfør af protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (EFT 1978 L 304, s. 17), som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse (EFT L 304, s. 1, og — den ændrede tekst — s. 77) og ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse (EFT L 388, s. 1, herafter benævnt »konventionen«) forelagt syv præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af konventionens artikel 5, nr. 3.

- 2 Spørgsmålene er blevet rejst i forbindelse med en tvist mellem på den ene side en britisk statsborger, Fiona Shevill, der er bosat i North Yorkshire, England, Chequepoint SARL, Ixora Trading Inc. og Chequepoint International Ltd og på den anden side Presse Alliance SA, Paris, angående fastlæggelsen af, hvilke retter der har kompetence til at pådømme en sag om erstatning for skade forvoldt ved offentliggørelse af en ærekrænkende avisartikel.

- 3 Det fremgår af oplysningerne i sagen, at Presse Alliance SA, som udgiver avisen »France-Soir«, den 23. september 1989 offentliggjorde en artikel om en razzia foretaget af betjente i det franske politis narkotikaafdeling i et vekselkontor, som Chequepoint SARL drev i Paris. I artiklen, som var baseret på oplysninger fra pressebureauet France Presse, omtaltes »Chequepoint« og »en ung kvinde, Fiona Shevill-Avril«.
- 4 Chequepoint SARL, som er et fransk selskab med hjemsted i Paris, har drevet vekselkontorer i Frankrig siden 1988. Det er ikke gjort gældende, at dette selskab driver virksomhed i England eller Wales.
- 5 Fiona Shevill var midlertidigt beskæftiget hos Chequepoint SARL i Paris i tre måneder i sommeren 1989. Hun vendte tilbage til England den 26. september 1989.
- 6 Ixora Trading Inc., som ikke er et engelsk selskab, har drevet vekselkontorer i England under navnet »Chequepoint« siden 1974.
- 7 Chequepoint International Limited, et belgisk holdingselskab med hjemsted i Bruxelles, kontrollerer Chequepoint SARL og Ixora Trading Inc.
- 8 Da Fiona Shevill, Chequepoint SARL, Ixora Trading Inc. og Chequepoint International Ltd fandt, at avisartiklen var ærekrænkende, idet den antydede, at de indgik i en narkoring, for hvilken de havde »hvidvasket« penge, anlagde de den 17. oktober 1989 ærekrænkelsessag mod Presse Alliance SA ved High Court of England and Wales og krævede erstatning, for så vidt angik de eksemplarer af »France-Soir«, der var distribueret i Frankrig og i andre europæiske lande, herunder de eksemplarer, der var solgt i England og Wales. Senere ændrede sagsøgerne deres

påstande, idet de frafaldt henvisningen til den del af oplaget, der var solgt uden for England og Wales. Da der efter engelsk ret med hensyn til ærekrænkelser gælder en formodning for, at der er indtrådt en skade, har sagsøgerne ikke skullet føre bevis for, at der er forvoldt skade ved offentliggørelsen af den omhandlede artikel.

- 9 Det står fast, at »France-Soir« hovedsagelig distribueres i Frankrig, og at den kun udsendes — gennem uafhængige distributører — i et meget lille antal eksemplarer i Det Forenede Kongerige. Det anslås, at over 237 000 eksemplarer af den pågældende udgave af »France-Soir« blev solgt i Frankrig og ca. 15 500 leveret til andre lande i Europa, hvoraf 230 eksemplarer blev solgt i England og Wales (5 af dem i Yorkshire).
- 10 Den 23. november 1989 bragte »France-Soir« en berigtigelse, hvori det blev gjort klart, at man ikke havde haft til hensigt at hævde, at en af ejerne af Chequepoint-vekselkontorerne eller Fiona Shevill havde været involveret i narkotikahandel eller »hvidvaskning« af penge.
- 11 Den 7. december 1989 anfægtede Presse Alliance SA High Court of England and Wales' kompetence til at pådømme sagen med den begrundelse, at der ikke var foregået nogen skadetilføjelse som omhandlet i konventionens artikel 5, nr. 3, i England.
- 12 Denne indsigelse blev forkastet ved kendelse af 10. april 1990. Kendelsen blev kæret, men blev stadfæstet ved kendelse af 14. maj 1990.
- 13 Sidstnævnte kendelse blev af Presse Alliance SA kæret til Court of Appeal, som stadfæstede den ved kendelse af 12. marts 1991, men udsatte sagen, for så vidt angik Chequepoint International Ltd's krav.

14 Efter at House of Lords havde givet tilladelse til appel, indbragte Presse Alliance SA sagen for denne retsinstans.

15 Presse Alliance SA gjorde i det væsentlige gældende, at de franske retter i henhold til konventionens artikel 2 havde kompetencen til at pådømme sagen, og at de engelske retter ikke havde kompetence i medfør af konventionens artikel 5, nr. 3, fordi »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« i denne bestemmelses forstand lå i Frankrig, og der ikke var foregået nogen skadetilføjelse i England.

16 Da House of Lords fandt, at sagen rejste spørgsmål om fortolkningen af konventionen, besluttede det ved kendelse af 1. marts 1993 at udsætte sagen på Domstolens præjudicielle afgørelse af følgende spørgsmål:

»1) Betyder ordene 'det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået' i artikel 5, nr. 3, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, når der er tale om en ærekrænkelse i en avisartikel:

a) det sted, hvor avisen blev trykt og bragt i omsætning; eller

b) det sted eller de steder, hvor avisen blev læst af bestemte personer; eller

c) det sted eller de steder, hvor sagsøgerens omdømme er betydeligt?

- 2) Hvis og for så vidt som svaret på det første spørgsmål er b), afhænger 'skadetilføjelsen' da af, om der er en eller flere læsere, som kendte (eller havde hørt om) sagsøgeren og forstod, at ordene sigtede til ham?

- 3) Hvis og for så vidt som der sker en skadetilføjelse i mere end ét land (fordi eksemplarer af avisen blev fordelt i mindst én medlemsstat ud over den medlemsstat, hvor den blev trykt og bragt i omsætning), foregår der da en særskilt skadetilføjelse eller særskilte skadetilføjelser i hver enkelt medlemsstat, hvor avisen blev fordelt, som er undergivet den pågældende medlemsstats særskilte kompetence i medfør af artikel 5, nr. 3, og i bekræftende fald, hvor omfattende skal skadetilføjelsen da være, eller hvilken del af den samlede skade skal den repræsentere?

- 4) Omfatter udtrykket 'skadetilføjelsen' en begivenhed, i anledning af hvilken der kan anlægges sag i medfør af national ret, uden at det behøver at være godtgjort, at der er indtrådt en skade, i tilfælde hvor der ikke foreligger bevis for, at der faktisk er sket skade?

- 5) Når det i medfør af artikel 5, nr. 3, skal afgøres, om (eller hvor) der er sket en 'skadetilføjelse', forventes den nationale retsinstans da at besvare dette spørgsmål på grundlag af andre regler end sine egne, og hvilke andre bestemmelser eller hvilke materielretlige, procesretlige eller bevisretlige regler skal i bekræftende fald lægges til grund?

- 6) Hvis den nationale retsinstans i en sag om ærekrænkelser konkluderer, at der har været tale om en offentliggørelse (eller udbredelse) af materiale, i anledning af hvilken der kan anlægges sag, og som følger af hvilken omdømmet i

hvert fald i et vist omfang må formodes at være skadet, har det da betydning for rettens afgørelse af, om den har kompetence, at andre medlemsstater måske ville nå til en anden konklusion, for så vidt angår lignende materiale, som er offentliggjort inden for deres respektive jurisdiktioner?

- 7) Når en retsinstant skal afgøre, om den har kompetence i medfør af konventionens artikel 5, nr. 3, hvilke krav skal den da stille til sagsøgeren med hensyn til beviset for, at betingelserne i artikel 5, nr. 3, er opfyldt:

a) generelt;

og

b) for så vidt angår spørgsmål, som ikke vil blive undersøgt på ny i forbindelse med realitetsbehandlingen (hvis retsinstanten antager, at den har kompetence)?«

Det første, andet, tredje og sjette spørgsmål

- 17 Med det første, andet, tredje og sjette spørgsmål, som må behandles under ét, anmoder den forelæggende ret i det væsentlige Domstolen om en fortolkning af begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« i konventionens artikel 5, nr. 3, for at kunne tage stilling til, hvilke retsinstanter der har kompetence til at træffe afgørelse i en sag om erstatning for den skade, der er påført den fornærmede ved udbredelse af en ærekrænkende avisartikel i flere kontraherende stater.

- 18 Med henblik på besvarelsen af disse spørgsmål bemærkes indledningsvis, at konventionens artikel 5, nr. 3, fraviger hovedreglen i konventionens artikel 2, stk. 1 — hvorefter retterne i den kontraherende stat, hvor sagsøgte har bopæl, har kompetencen — idet den bestemmer følgende:

»En person, der har bopæl på en kontraherende stats område, kan sagsøges i en anden kontraherende stat:

[...]

- 3) i sager om erstatning uden for kontrakt, ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået;

[...]«

- 19 Efter Domstolens faste praksis (jf. dom af 30.11.1976, sag 21/76, Mines de potasse d'Alsace, Sml. s. 1735, præmis 11, og af 11.1.1990, sag C-220/88, Dumez France og Tracoba, Sml. I, s. 49, præmis 17) støttes denne specielle kompetenceregulering, som kan benyttes efter sagsøgers valg, på, at der foreligger en særlig snæver sammenhæng mellem tvisten og andre domstole end domstolene i det land, hvor sagsøgte har bopæl, og at denne sammenhæng begrundes, at de førstnævnte domstole tillægges kompetencen af retsplejehensyn og af hensyn til tilrettelæggelsen af retssagen.
- 20 Dernæst bemærkes, at Domstolen i dommen i Mines de potasse d'Alsace-sagen (præmis 24 og 25) fastslog, at hvis det sted, hvor den handling, der kan medføre et

ansvar uden for kontraktforhold, og det sted, hvor denne handling har forårsaget en skade, ikke er identiske, skal udtrykket »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået«, i konventionens artikel 5, nr. 3, forstås således, at det både omfatter det sted, hvor skaden er indtrådt, og det sted, hvor den skadegørende handling er foretaget, således at en person efter sagsøgerens valg kan sagsøges enten ved retten på det sted, hvor skaden er indtrådt, eller ved retten på det sted, hvor den til grund for denne skade liggende handling er foretaget.

21 Domstolen antog i dommen (præmis 15 og 17), at stedet for den skadevoldende begivenhed kan have lige så stor betydning som stedet for skadens indtræden som tilknytningsmoment ved udpegning af den kompetente ret, da de hver især efter omstændighederne kan være af særlig praktisk betydning med henblik på beviset og på tilrettelæggelsen af retssagen.

22 Domstolen tilføjede (præmis 20), at et valg af stedet for den skadevoldende begivenhed som det eneste tilknytningsmoment ville medføre, at de i konventionens artikel 2 og artikel 5, nr. 3, omhandlede værnetingsregler i et betydeligt antal sager ville falde sammen, således at den sidstnævnte bestemmelse for så vidt ville miste sin tilsigtede virkning.

23 Disse konstateringer, som vedrører økonomisk skade, må — af samme grunde — også gælde i tilfælde, hvor der er tale om ikke-økonomisk skade, herunder den skade, et ærekrænkende skrift påfører en fysisk eller juridisk persons omdømme og agtelse.

24 Når der er tale om en ærekrænkelse i en avisartikel, som er blevet udbredt i flere kontraherende stater, kan stedet for den skadevoldende begivenhed, i den betydn-

ning, hvori udtrykket er benyttet i Domstolens praksis, kun være det sted, hvor udgiveren af det omhandlede skrift har hjemsted, for så vidt som det er det sted, hvor skadetilføjelsen har sin oprindelse, og hvorfra ærekrænkelsen hidrører og er bragt i omløb.

- 25 Retten på det sted, hvor udgiveren af det ærekrænkende skrift har hjemsted, må derfor have kompetence til at pådømme erstatningssagen for så vidt angår hele den skade, der er forvoldt som følge af den retsstridige handling.
- 26 Dette værneting falder imidlertid som regel sammen med det almindelige værneting i henhold til konventionens artikel 2, stk. 1.
- 27 Som Domstolen har fastslået i Mines de potasse d'Alsace-dommen, må der derfor gives sagsøgeren mulighed for også at anlægge sagen på det sted, hvor skaden er indtrådt, da konventionens artikel 5, nr. 3, ellers ville blive indholdsløs.
- 28 Det sted, hvor skaden er indtrådt, er det sted, hvor den skadegørende handling, der fører til, at skadevolderen ifalder erstatningsansvar uden for kontraktforhold, har påført den skadelidte et tab.
- 29 Når der er tale om en ærekrænkelse fremført i flere lande gennem pressen, indtræder den skade, det ærekrænkende skrift påfører en fysisk eller juridisk persons ære, omdømme og agtelse, på de steder, hvor skriftet udbredes, når den fornærmede er kendt på de pågældende steder.

30 Heraf følger, at retsinstanserne i hver enkelt kontraherende stat, hvor det ærekrænkende skrift er blevet udbredt, og hvor den fornærmede hævder, at hans omdømme har lidt skade, har kompetence til at tage stilling til skade påført den fornærmedes omdømme i denne stat.

31 I overensstemmelse med de retsplejehensyn, der ligger til grund for den specielle kompetenceregulering i artikel 5, nr. 3, er retsinstanserne i hver enkelt kontraherende stat, hvor det ærekrænkende skrift er blevet udbredt, og hvor den fornærmede hævder, at hans omdømme har lidt skade, nemlig i territorial henseende bedst egnede til at tage stilling til ærekrænkelsen og fastslå skadens omfang.

32 Selv om det er forbundet med ulemper, at forskellige retter pådømmer forskellige aspekter af samme sag, kan sagsøgeren dog altid indbringe hele sit krav for retten på det sted, hvor sagsøgte har bopæl, eller på det sted, hvor udgiveren af det ærekrænkende skrift har hjemsted.

33 Herefter må det første, andet, tredje og sjette spørgsmål, der er forelagt af House of Lords, besvares med, at udtrykket »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« i konventionens artikel 5, nr. 3, når der er tale om en ærekrænkelse i en avisartikel, der er blevet udbredt i flere kontraherende stater, skal fortolkes således, at den fornærmede kan anlægge erstatningssag mod udgiveren enten ved retterne i den kontraherende stat, hvor udgiveren af det ærekrænkende skrift har hjemsted, således at disse har kompetence til at tilkende erstatning for hele den skade, ærekrænkelsen har forvoldt, eller ved retterne i hver enkelt kontraherende stat, hvor skriftet er blevet udbredt, og hvor den fornærmede hævder, at hans omdømme har lidt skade, således at disse kun har kompetence til at tage stilling til den skade, der er forvoldt i den stat, for hvis retter sagen er indbragt.

Det fjerde, femte og syvende spørgsmål

- 34 Med det fjerde, femte og syvende spørgsmål, som må behandles under ét, ønsker den forelæggende ret i det væsentlige oplyst, om den ved afgørelsen af, om den har kompetence som retten på det sted, hvor skaden er indtrådt, i henhold til konventionens artikel 5, nr. 3, således som denne bestemmelse fortolkes af Domstolen, skal overholde særlige regler, som er forskellige fra reglerne i den nationale lovgivning, der gælder for den, for så vidt angår betingelserne for bedømmelsen af, om den omtvistede handling har karakter af en skadetilføjelse, og betingelserne vedrørende beviset for, at der foreligger en skade som hævdet af den fornærmede, og for skadens omfang.
- 35 Med henblik på besvarelsen af disse spørgsmål bemærkes indledningsvis, at konventionen ikke har til formål at gøre de materielle og processuelle regler i de forskellige kontraherende stater ensartede, men at give regler for fordelingen af retternes kompetence i borgerlige sager, herunder handelssager, i forholdet mellem de kontraherende stater og at lette fuldbyrdelsen af retsafgørelser (jf. dom af 15.5.1990, sag C-365/88, Hagen, Sml. I, s. 1845, præmis 17).
- 36 Det fremgår endvidere af Domstolens faste praksis, at man med hensyn til de processuelle regler må henholde sig til de regler, der er gældende for den ret, ved hvilken sagen er anlagt, idet der dog ikke ved anvendelsen af disse regler må gøres indgreb i konventionens tilsigtede virkning (samme dom, præmis 19 og 20).
- 37 Hvad angår erstatningsansvaret uden for kontraktforhold, som de præjudicielle spørgsmål vedrører, har konventionen alene til formål at fastlægge, hvilken ret eller hvilke retter der har kompetence til at pådømme sagen under hensyn til det sted eller de steder, hvor den handling, der betragtes som en skadetilføjelse, er foretaget.

- 38 Derimod angives det ikke nærmere i konventionen, under hvilke omstændigheder den skadegørende handling kan betragtes som en skadetilføjelse i forhold til den skadelidte, eller hvilke beviser sagsøgeren skal fremføre for den ret, ved hvilken sagen er anlagt, for at den kan træffe afgørelse om, hvorvidt der skal gives ham medhold.
- 39 Disse spørgsmål skal derfor afgøres af vedkommende nationale retsinstans alene, under anvendelse af den materielle lov, der finder anvendelse i medfør af lovkonfliktreglerne i den nationale lovgivning, der er gældende for den, idet der dog ikke ved anvendelsen heraf må gøres indgreb i konventionens tilsigtede virkning.
- 40 Den omstændighed, at der efter den nationale lovgivning, der finder anvendelse på hovedsagen, med hensyn til ærekrænkelser gælder en formodning for, at der er indtrådt en skade, således at sagsøger ikke skal føre bevis herfor og for skadens omfang, kan derfor ikke hindre anvendelsen af konventionens artikel 5, nr. 3, når der skal tages stilling til, hvilke retsinstanser der i territorial henseende har kompetence til at pådømme en sag om erstatning for den skade, der er forvoldt ved en ærekrænkelse fremført i flere lande gennem pressen.
- 41 Under disse omstændigheder må den forelæggende rets spørgsmål besvares med, at betingelserne for bedømmelsen af, om den omtvistede handling har karakter af en skadetilføjelse, og betingelserne vedrørende beviset for, at der foreligger en skade som hævdet af den fornærmede, og for skadens omfang ikke henhører under konventionen, men er undergivet den materielle lov, der finder anvendelse i medfør af lovkonfliktreglerne i den nationale lovgivning, der er gældende for den ret, sagen er indbragt for, idet der dog ikke ved anvendelsen heraf må gøres indgreb i konventionens tilsigtede virkning.

Sagens omkostninger

- 42 De udgifter, der er afholdt af Det Forenede Kongerige, den tyske regering, Kongeriget Spanien, den franske regering og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af House of Lords ved kendelse af 1. marts 1993, for ret:

- 1) Udtrykket »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« i artikel 5, nr. 3, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse og ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse, skal, når der er tale om en ærekrænkelse i en avisartikel, der er blevet udbredt i flere kontraherende stater, fortolkes således, at den fornærmede kan anlægge erstatningssag mod udgiveren enten ved retterne i den kontraherende stat, hvor udgiveren af det ærekrænkende skrift har hjemsted, således at disse har kompetence til at tillende erstatning for hele den skade, ærekrænkelsen har forvoldt, eller ved retterne i hver enkelt kontraherende stat, hvor skriftet er blevet udbredt, og hvor den fornærmede hævder, at hans omdømme har lidt skade, således at disse kun har kompetence til at tage stilling til den skade, der er forvoldt i den stat, for hvis retter sagen er indbragt.

- 2) Betingelserne for bedømmelsen af, om den omtvistede handling har karakter af en skadetilføjelse, og betingelserne vedrørende beviset for, at der foreligger en skade som hævdet af den fornærmede, og for skadens omfang henhører ikke under konventionen, men er undergivet den materielle lov, der finder anvendelse i medfør af lovkonfliktreglerne i den nationale lovgivning, der er gældende for den ret, sagen er indbragt for, idet der dog ikke ved anvendelsen heraf må gøres indgreb i konventionens tilsigtede virkning.

Rodríguez Iglesias

Schockweiler

Kapteyn

Gulmann

Mancini

Kakouris

Moitinho de Almeida

Murray

Edward

Puissochet

Hirsch

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 7. marts 1995.

R. Grass

Justitssekretær

G.C. Rodríguez Iglesias

Præsident